

Küçük Alpakanın Çingırağı

Çınar BİBER

Küçük Alpakanın Çıngırağı

Çınar BİBER

Çimenlerin uzun boy attığı yeşil tepelerde, tüyleri kaymak kadar yumuşak küçük bir alpaka yaşırdı. Boynunda parlak kırmızı bir kurdele tasma ve yürürken cıngıl cıngıl eden parlak altın bir çingirak taşırdı. O çingırağı her şeyden çok severdi. Onu özel ve şık hissettirirdi. Her sabah, sadece sesini duymak için başını sallardı.

Küçük alpakinin Koyun adında bir arkadaşı vardı; yuvarlak ve yünlü, yüzü siyah, gözleri sevgi dolu kehribar rengiydi. Koyun hiç çingirak ya da kurdele takmazdı ama her zaman neşeliydi. "Çingırağın çok güzel," dedi Koyun güneşli bir gün. "Ama bu gürültüden yorulmuyor musun?" Alpaka başını savurdu. "Hayır! Dünyanın en güzel sesi bu!"

Alpaka tepeleri keşfetmeyi severdi ve her adımında çingırağı cıngıldardı. Uzun çiçeklerin ve vızıldayan arıların yanından geçerken parlak aksesuarıyla gurur duyardı. "Herkes benim geldiğimi duyabiliyor!" diye düşündü. Sessiz kuşları ya da hafif rüzgârı fark etmedi. Tek dinlediği çingırağı ve bu ona kendini önemli ve görünür hissettiriyordu.

Bir öğleden sonra, bir kelebeğin peşinden koşarken alpaka sık çalılıkların arasından geçti. Boynunda bir çekiş hissetti ama koşmaya devam etti. Durduğunda bir şey eksikti. Cıngırtı yoktu! Aşağı baktı ve sadece kırmızı kurdeleyi gördü, boş ve düz. Parlak altın cıngırağı çalılıkların arasında bir yere düşmüştü.

Küçük alpakının kocaman kara gözleri yaşlarla doldu. "Çıngırağım! Güzel çıngırağım!" diye ağladı. Çalılıklara geri koştu ama yapraklar sık ve dolaşıktı. Onu hiçbir yerde bulamadı. Tam o sırada Koyun tırıs tırıs yanına geldi. "Ne oldu?" diye sordu. "Çıngırağımı kaybettim!" diye feryat etti alpaka. "Aramama yardım eder misin?"

"Elbette yardım ederim!" dedi Koyun, sarkık kulakları zıplayarak. "Birlikte bulacağız." Çalılıarın altını ve kayaların arkasını aradılar. Uzun çimenlere ve yaşlı meşe ağacının çevresine baktılar. Alpaka üzgün ve endişeliydi. Çıngırağı olmadan sıradan ve alelade hissetti. Bu duyguyu hiç sevmeydi. Parlak çıngırağını geri istedi.

Aralarken alpaka tuhaf bir şey fark etti. Çıngırağı olmadan tepeler çok sessizdi. Kuşların tatlı tatlı ötüşünü ve rüzgârın çimenlerde fısıldayışını duyabiliyordu. Kendi yumuşak ayak seslerini duyabiliyordu. "Ne kadar huzurlu," dedi. Koyun gülümsedi. "Öyle, değil mi?" Alpaka sessizliği dinledi ve biraz daha sakinleşti.

"Dere kenarına bakalım," dedi Koyun. Şırl şırl akan suyun yanında yürüdüler ve alpaka hiç cıngırdamadı. Yumuşak adımlarla yürüdü ve hafif hissetti. Bir ördek ailesinin yüzdüğünü ve bir yusufluğun vınlayarak geçtiğini gördü. "Bunları daha önce hiç fark etmemiştim," dedi. "Çıngırağım çok gürültülüydü." Koyun başını salladı. "Dünya sessiz harikalarla dolu."

Küçük bir tepeye tırmandılar ve çevreye baktılar. Alpaka bir an çingırağını unuttu. Tüylerinde sıcak güneşi ve burnunda serin esintiyi hissetti. Küçük bir mağarayı keşfetti ve bir şelalenin arkasından baktı. Çingırak olmadan, ses çıkarmadan her yere gitmekte özgür hissetti. Bu duyguyu giderek daha çok sevdi.

"Hiçbir yerde görüyor musun?" diye sordu Koyun. Alpaka başını salladı. "Hayır, ama artık o kadar da önemsemiyorum." Çiçeklerle dolu bir tarlada dolaştı, yaprakları kokladı. Mutlu ve hafif hissetti. "Sanırım çingirak olmadan keşfetmeyi seviyorum," dedi. "Sessiz ve huzurlu. Her şeyi duyabiliyorum." Koyun'un kehribar gözleri parladı. "Bu harika."

Alpaka parlak ıngırađını dşnd. Gzeldi ama aynı zamanda grltl ve ađırdı. Onu şık hissettiriyordu ama rahat hissettirmiyordu. Sessizliđi daha ok sevdiđini fark etti. "Artık ıngırađımı aramak istemiyorum," dedi. "Şu anki hissimi seviyorum." Koyun ona nazıke burnunu srtt. "O zaman aramayalım."

"Emin misin?" diye sordu Koyun. Alpaka başını salladı. "Evet. Çıngırağa bakmak güzeldi ama sessiz sesleri kaçırmama neden oluyordu. Onsuz kendim gibi hissediyorum." Koyun sıcak bir gülümsemeyle gülümsedi. "Seni mutlu edeni bulduğuna sevindim." Alpaka içinde sıcak bir parıltı hissetti. Özel hissetmek için çıngırağa ihtiyacı yoktu. Olduğu gibi özeldi, sessiz ve özgür.

Birlikte, yan yana eve döndüler. Alpakanın boynu kurdelesiz çıplak hissetti ama kalbi doluydu. Kuşları, rüzgârı ve arkadaşının yumuşak adımlarını dinledi. "Aramama yardım ettiğin için teşekkür ederim," dedi. "Bulamasak da daha iyi bir şey buldum." Koyun başını yana eğdi. "Ne buldun?" "Rahatlık," dedi alpaka.

O günden sonra küçük alpaka tepeleri ıngırağı olmadan keşfetti. Sadece eğlence için yumuşak mavi bir kurdele taktı ama gürültülü ıngırak yoktu. Etrafındaki dünyayı duyabiliyordu ve mutlu ve özgür hissediyordu. Koyun sık sık ona katılıyordu ve birlikte sessizce dolaşıyorlardı. Alpaka, rahat hissetmenin eşyaların nasıl görüldüğünden daha önemli olduğunu öğrendi.

Bir akşam, güneş tepelerin üzerinde batarken, alpaka ve Koyun çimenli bir tümsekte yan yana oturdular. "Eskiden cıngırağımın beni özel yaptığını düşünürdüm," dedi alpaka. "Ama şimdi onsuz da özel olduğumu biliyorum." Koyun ona yaslandı. "Her zaman özeldin." Yıldızların belirişini izlediler ve alpaka derin, sessiz bir sevinç hissetti. Cıngırtıyı hiç özlemedi.

Ve eęer o yeřil tepeleri bir gn ziyaret ederseniz, kk, kaymak beyazı bir alpaka ve ynl koyun arkadařını sessizce keřfederken grebilirsiniz. Bir ıngırak duymazsınız ama belki hafife gldklerini duyabilirsiniz. Alpaka mutlu, rahat ve zgrdr. Gerek dostların gerekten nemli olanı bulmanıza yardım ettięini ve bazen en sessiz yolun en iyisi olduęunu bilir.